

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Рев-09-000 002
Бања Лука, 25.12.2009. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Петра Бајића, као предсједника вијећа, Драгослава Лукића и Јанка Нинића, као чланова вијећа, у правној ствари тужиоца Ш. Д. сина И. из Т., ул...., кога заступа пуномоћник Б. Б., адвокат из Т., Улица...., против тужене Д. и Б. акционарског друштва Т. у стечају, коју заступа пуномоћник законског заступника Б. В. Р., адвокат, Д., ул..... уз учешће умјешача на страни туженог М. Ђ. из Т, Ул....., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца против рјешења Окружног суда у Добоју број 013-0-Гж-08-000 137 од 16.7.2008. године, у сједници вијећа одржаној 25.12.2009. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Ревизија се одбија.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеним рјешењем Основног суда у Теслићу број 087-0-П-06-000 039 од 26.12.2007. године одбачена је тужба тужиоца Ш. Д. сина И. (у даљем тексту: тужилац). Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове. Тужилац је на припремном рочишту од 17.12.2007. године преиначио тужбу, тако да тужбени захтјев гласи: „Утврђује се да је правно ништав и без правног дејства упис по рјешењу Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Б.Л., Комисије за излагање података о некретнинама К.О. Т. Дн.бр.46-025-951-213505 од 05.05.2005. године којим је утврђен садржај некретнина у пописном листу број 2135 К.О. Т.-Г. које се састоје од земљишта означеног бројевима к.ч. бр. 89 и објеката на парцели 89 тј. стамбене зграде у етажној својини у којој се налазе етажне својине као посебни дијелови зграде, а којим је утврђено право тужене а.д. ДИ Б. из Т. у стечају и то у подулошку 4. у ком је уписан једнособан стан и утврђено право сусвојине на земљишту у корист тужене са дијелом 71/185 и право својине на посебном дијелу зграде уписаном у истом улошку у корист тужене у дијелу са 1/1, што је тужена дужна признати и трпјети да се изврши брисање уписа“.

Другостепеним рјешењем Окружног суда у Добоју број 013-0-Гж-08-000 137 од 16.7.2008. године жалба тужиоца је одбијена и првостепено рјешење потврђено.

Тужилац је изјавио ревизију против другостепеног рјешења због погрешне примјене материјалног права и повреде одредаба парничног поступка с приједлогом да се то рјешење укине и предмет врати на поновно суђење

другом вијећу другостепеног суда, или да се преиначи у смислу ревизионих навода.

Одговори на ревизију нису поднесени.

Првостепени суд је закључио да тужена Д.и. Б. а.д. Т. у стечају (у даљем тексту: тужена) није власник стана на који тужилац полаже право (једноснобног стана у Т. у поткровљу стамбене зграде у Улици..., површине 43 м²), "услед чега произилази да тужени није пасивно легитимисан у овом спору". Доносећи првостепено рјешење, суд се је позвао на члан 67. Закона парничном поступку („Службени гласник РС" број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07 и 49/09, удаљем тексту: ЗПП).

Другостепени суд је заузео став да тужилац није активно легитимисан у овом парничном поступку јер није доказао да је „стекао станарско право или право власништва на спорном стану, па чак ни да тај стан постоји у згради у Улици... у Т.". Према схватању другостепеног суда требало је „тужбени захтјев тужиоца... одбити, а не тужбу одбацити, међутим пошто и једна и друга одлука суда имају исте правне посљедице за тужиоца... жалбени наводи немају упоришта у стању списка предмета ни истакнутим разлозима из образложења побијаног рјешења."

Ревизија није основана.

Нижестепени судови су правилно одбацили тужиоцеву тужбу. За доношење такве одлуке нису међутим дати задовољавајући разлози.

Тужбеним захтјевом, како је коначно уређен на рочишту од 17. децембра 2007. године тражи се утврђење ништавости уписа у јавној књизи, извршеног на основу рјешења Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Б.Л.-Комисије за излагање података о некретнинама и утврђивање права на некретнинама за општину Т., К.О. Т. Дн.број 46-025-951-2133/05 од 05.5.2005. године и брисање тог уписа. Тиме се побија и законитост односно правилност овог рјешења. Поменуто рјешење, чији је примјерак уложен у списе је међутим управни акт, кога је донио надлежни орган управе (Комисија за излагање података о некретнинама Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Б. Л. по правилима управног поступка, како то произлази из његовог садржаја. Суд у парничном поступку није овлашћен, а ни надлежан да испитује и оцјењује законитост и правилност тог акта него само орган управе поводом изјављене жалбе, по правилима о управном поступку, како то и произилази из упуте о правном лијеку, дате при крају образложења рјешења од 05.5.2005. године. Додуше, против коначног управног акта може се у законом прописаним условима водити пред надлежним судом управни спор, али то је сасвим друга врста поступка у односу на парнични поступак.

У акту од 05.5.2005. године наведено је, на крају, да се „у погледу утврђивања права на некретнинама може... у року од 30 дана по пријему рјешења покренути спор код надлежног суда". Тужбом коју је тужилац коначно уредио 17.12.2007. године не тражи се међутим утврђивање права на

некретнинама, него се побијају рјешење органа управе и упис у јавне књиге, извршен на основу тог рјешења, на шта је већ напријед указано.

Рјешавање овог спора по коначно уређеном тужбеном захтјеву не спада, према томе, у судску надлежност, него у надлежност органа управе, па се тужба одбацује на основу члана 16. став 2. у вези са ставом 1. ЗПП.

Из тих разлога (а не оних које су дали нижестепени судови) ревизија тужиоца је одбијена као неоснована (члан 254. став 1. и 4. у вези са члановима 248. и 241. ЗПП).

Предсједник вијећа
Петар Бајић